

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "קהלת" – פרק א

א דְבַרִי קִהְלֵת בֶּן־דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: ב הֵבֵל הֵבְלִים אָמַר
קִהְלֵת הֵבֵל הֵבְלִים הַכֹּל הֵבֵל: ג מֵה־יִתְרוֹן לָאָדָם
בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעֵמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: ד דֹּר הַלֵּךְ וְדֹר בָּא
וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֲמֹדַת: ה וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ
וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שָׁם: ו הוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם וְסוּבֵב
אֶל־צָפוֹן סוּבֵב ו סֵבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל־סִבִּיבֹתָיו שָׁב הָרוּחַ:
ז כָּל־הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מֵלֵא אֶל־מְקוֹם
שֶׁהַנְּחָלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלֶכֶת: ח כָּל־הַדְּבָרִים
יִגְעִים לֹא־יֻכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׁבַּע עֵינַי לְרֹאוֹת
וְלֹא־תִמְלֵא אֶזְנוֹ מִשְׁמֵעַ: ט מִה־שָׁהִיָּה הוּא שִׁיִּהִיָּה
וּמִה־שִׁנְעָשָׂה הוּא שִׁיעָשָׂה וְאֵין כָּל־חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

י יש דְבַר שֶׁיֹּאמֵר רְאֵה־זֶה חֲדָשׁ הוּא כְּבָר הִיא לְעֹלָמִים
 אֲשֶׁר הִיא מִלְּפָנָיו: יא אֵין זְכוּרֹן לְרֵאשֻׁנִים וְגַם לְאַחֲרֵנִים
 שִׁיְהִיו לֹא־יְהִיהָ לָהֶם זְכוּרֹן עִם שִׁיְהִיו לְאַחֲרֵנָה: יב אֲנִי
 קִהַלְתִּי הֵייתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם: יג וְנָתַתִּי
 אֶת־לְבִי לְדְרוֹשׁ וְלַתּוֹר בַּחֲכָמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת
 הַשָּׁמַיִם הוּא ׀ עֲנִין רַע נָתַן אֱלֹהִים לְבַנֵי הָאָדָם לְעֵנוֹת
 בּוֹ: יד רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה
 הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ: טו מַעֲוֹת לֹא־יֻכַל לְתַקֵּן וְחִסְרוֹן
 לֹא־יֻכַל לְהַמָּנוֹת: טז דְּבַרְתִּי אֲנִי עִם־לְבִי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה
 הִגִּדְלִתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הִיא לְפָנַי
 עַל־יְרוּשָׁלַם וְלְבִי רָאָה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת: יז וְאַתָּנָה לְבִי
 לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת הַלֵּלוֹת וְשִׁכְלוֹת יַדְעֵתִי שְׁגַם־זֶה הוּא
 רַעִיוֹן רוּחַ: יח כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־כַּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף
 מִכְּאוֹב:

ספר "קהלת" – פרק ב

א אֶמְרָתִי אֲנִי בְּלְבִי לְכֶה־נָא אֲנַסְכָּה בְּשִׂמְחָה וְרֵאָה בְּטוֹב

וְהִנֵּה גַם־הוּא הֶבֶל: ב לְשֹׁחֹק אָמַרְתִּי מִהוֹלֵל וּלְשִׂמְחָה
מִה־זֶה עֲשֵׂה: ג תַּרְתִּי בְּלִבִּי לְמִשׁוֹךְ בֵּינִי אֶת־בְּשָׂרִי וּלְבִי
נִהַג בַּחֲכָמָה וּלְאַחֵז בְּסִכְלוֹת עַד אֲשֶׁר־אֲרָאָה אִי־זֶה טוֹב
לְבַנֵּי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם מִסֶּפֶר יָמֵי חַיֵּיהֶם:
ד הִגְדַּלְתִּי מַעֲשֵׂי בְנֵיתִי לִי בַתִּים נִטְעַתִּי לִי כַרְמִים:
ה עָשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרָדִסִּים וְנִטְעַתִּי בָהֶם עֵץ כָּל־פְּרִי:
ו עָשִׂיתִי לִי בְרִכּוֹת מַיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֲצִים:
ז קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי־בַיִת הָיָה לִי גַם מְקַנָּה בְּקָר
וּצְאֵן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם: ח כָּנַסְתִּי
לִי גַם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגִלַּת מְלָכִים וְהַמְדִּינּוֹת עָשִׂיתִי לִי
שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנִגוֹת בְּנֵי הָאָדָם שְׂדֵה וּשְׂדוֹת: ט וְגַדַּלְתִּי
וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שֶׁהָיָה לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם אֶף חֲכָמְתִי עֲמָדָה לִי:
י וְכֹל אֲשֶׁר שָׂאוּ עֵינַי לֹא אֶצְלַתִּי מֵהֶם לֹא־מִנְעַתִּי
אֶת־לִבִּי מִכָּל־שִׂמְחָה כִּי־לִבִּי שָׂמַח מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הָיָה
חֶלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי: יא וּפָנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי
וּבְעֲמָל שֶׁעֲמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ וְאִין
יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: יב וּפָנִיתִי אֲנִי לְרְאוֹת חֲכָמָה וְהוֹלֵלוֹת

וּסְכָלוֹת כִּי | מֶה הָאָדָם שִׁיבּוֹא אַחֲרַי הַמֶּלֶךְ אֵת
אֲשֶׁר-כָּבַר עָשׂוּהוּ: יג וְרָאִיתִי אֲנִי שֵׁשׁ יִתְרוֹן לַחֲכָמָה
מִן-הַסְּכָלוֹת כִּי־תְרוֹן הָאֹר מִן-הַחֲשֵׁךְ: יד הֶחֱכַם עֵינָיו
בְּרֹאשׁוֹ וְהַכְּסִיל בַּחֲשֵׁךְ הוֹלֵךְ וַיִּדְעֵתִי גַם-אֲנִי שֶׁמִּקְרָה
אֶחָד יִקְרָה אֶת-כָּלֶם: טו וְאִמַּרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי כִּמִּקְרָה הַכְּסִיל
גַם-אֲנִי יִקְרַנִּי וְלָמָּה חֲכַמְתִּי אֲנִי אֲזִי יִתֵּר וְדַבַּרְתִּי בְלִבִּי
שֶׁגַם-זֶה הֶבֶל: טז כִּי אֵין זְכוּרֹן לְחֶכֶם עִם-הַכְּסִיל לְעוֹלָם
בְּשִׁכְבָר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכַּח וְאִיךְ יָמוֹת הֶחֱכַם
עִם-הַכְּסִיל: יז וְשָׁנֵאתִי אֶת-הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה
שֶׁנַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי-הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ:
יח וְשָׁנֵאתִי אֲנִי אֶת-כָּל-עַמְּלֵי שְׂאֵנִי עַמְּלֵ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
שֶׁאֲנִיחֵנוּ לָאָדָם שֶׁיְהִיָּה אַחֲרָי: יט וּמִי יוֹדַע הֶחֱכַם יְהִיָּה אוֹ
סֶכֶל וַיִּשְׁלַט בְּכָל-עַמְּלֵי שֶׁעַמְּלָתִי וְשֶׁחֲכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
גַם-זֶה הֶבֶל: כ וּסִבּוֹתִי אֲנִי לִי־אֵשׁ אֶת-לִבִּי עַל כָּל-הָעַמְּלֵ
שֶׁעַמְּלָתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: כא כִּי־יֵשׁ אָדָם שֶׁעַמְּלוֹ בַּחֲכָמָה
וּבִדְעַת וּבִכְשָׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עַמְּלָ-בּוֹ יִתְנַנּוּ חֶלְקוֹ גַם-זֶה
הֶבֶל וְרַעַה רַבָּה: כב כִּי מֶה-הוּוֶה לָאָדָם בְּכָל-עַמְּלוֹ וּבְרַעִיוֹן

לְבוֹ שֶׁהוּא עֵמֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כג פִּי כָל־יָמָיו מִכָּאֲבִים
 וְכַעַס עֲנִינוּ גַם־בְּלֵילָה לֹא־שָׁכַב לְבוֹ גַם־זֶה הֶבֶל הוּא:
 כד אֵין־טוֹב בְּאָדָם שִׁיאֲכַל וְשָׁתָה וְהִרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב
 בַּעֲמָלוֹ גַם־זֶה רָאִיתִי אֲנִי פִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא: כה פִּי מִי
 יֵאָכֵל וּמִי יַחֲוֹשׁ חוּץ מִמֶּנִּי: כו פִּי לְאָדָם שֶׁטוֹב לְפָנָיו נָתַן
 חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה וְלַחֹטֵא נָתַן עֲנִין לְאַסּוּף וְלַכְּנוּס
 לָתֵת לְטוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)

וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)